

Романчук Леся Іванівна

(поетеса, прозаїк, лікар, викладач, громадський діяч, бард)

Леся Іванівна Романчук народилася 28 липня 1955 в с. Транспортне Теньківського району Магаданської області (РФ). Батько, Іван Романчук, (1922—1972) — член ОУН, створив у Чортківській гімназії (Тернопільська область) групу спротиву комуністичному режиму, куди увійшло 8 гімназистів.

Мати, Лідія Романчук (дівооче прізвище — Ясень), народилася 1926 р. в с. Дермань Рівненської обл., була зв'язковою та медсестрою УПА, псевдонім «Орися». Після закінчення терміну заслання, 1963 р. сім'я переїхала в Україну до м. Тернополя.

Леся Романчук із золотою медаллю закінчила середню школу № 1 у м. Тернополі, з відзнакою, 1979 р., Тернопільський медичний інститут.

15 років працювала викладачем Кременецького, потім Чортківського медичного училища, з 1994 року працює в Тернопільському державному медичному університеті. 1998 року захистила дисертацію, кандидат медичних наук, із 2005 року — доцент. Леся Романчук - автор ряду підручників, співавтор 12 підручників для студентів вищих медичних навчальних закладів українською, російською та англійською мовами, низки наукових праць.

Авторка і виконавиця власних пісень. Живе й працює в Тернополі.

Авторка 6 збірок поезій та кількох романів: «Не залишай...» (у 8 книгах, загальною кількістю 2500 с.), «Гравітація» (у 4 книгах, 788 с.), «Чотири дороги назустріч» (у 9 книгах), роману в чотирьох книгах "Місто карликів", романів: «У мереживі мережі» («Навчальна книга — Богдан», 2009), "Лицарі любові і надії" («Навчальна книга — Богдан», 2010), «На ноті ЛЮ» (2010), «Казка про Перлинку» («Навчальна книга — Богдан», 2014). Роман «Не залишай» перекладений російською мовою, деякі розділи — також англійською. Є також авторкою поетичних творів: «Синьооке диво» (1995), «Тобі» («Лілея», 1996), "Жінка з гітарою" (1997), «Слово честі» («Горлиця», 1998), «Над світом і собою» («Джура», 2003), «Танок пера на обрії світанку» («Джура», 2005).

Лауреат премії ім. У. Самчука.

Член Національної Спілки письменників України з 1999 року.

Література про життя і творчість

Богородіченко А. Леся Романчук: «Я народилася «на зоні» / А. Богородіченко // Друг читача. – 2010. - №19. – С. 4.

Дем'янова І. Книга любові, волелюбства та пам'яті / І. Дем'янова // Друг читача. – 2010. - № 19. – С. 4. – Рец. на кн.: Романчук Л. Лицарі любові і надії. – Тернопіль: Навчальна книга «Богдан», 2010. – 672 с.

Леся Романчук: [біогр. довід.] // Сучасні письменники України: біобібліографічний довідник / Національна спілка письменників України; упоряд. А. І. Гай; ред. О. Кирило. - Уточнений і доп. - Біла Церква: Київське обласне творче об'єднання "Культура": Буква, 2012. – С. 384.

Сорока П. Пір'їна з небесного крила: [про поезію Лесі Романчук] / П. Сорока // Літературна Україна. - 2014. - №44(13 листоп.). - С. 11.

Тищук В. Чотири ноти й безліч почуттів / В. Тищук // Друг читача. – 2010. - №18. – С. 5. – Рец. на кн.: Романчук Л. На ноті Лю. – Тернопіль: Астон, 2010. – 152 с.

Шот, М. Письменниця, науковець Леся Романчук: "Мені не нудно наодинці із собою, я собі цікавий співрозмовник" : [інтерв'ю] / М. Шот // Урядовий кур'єр. - 2020. - № 248(19 груд.). - С. 5.